

Meal Dađýtýmýndan Notlar

Editör : Kadir Sadýç
08 03 2009
Son Güncelleme 31 10 2010

Üzerinde mutfak önlüdüyle kapýya çýkan genç haným kardeşim, uzun zamandır bir meal almak istediđini ama fýrsatý olmadýđý teklifimizi severek kabul etti. Annesi kur'aný arapçasýndan devamlý okuyormuþ ama tercüme olarak ellerinde yokmuþ. Tepekkür edip samimi dualarla uđurladý bizi. Arkasýna saklanan minik köpeđiyle kapýyy açan beyefendi, kendisinin müzizyen olduđunu ve gece çalıptýđýný, zil sesine uyandýđýný ve bir an önce uyumak istediđini nazikçe açýklayınca, verdiđim rahatsýzlýktan dolayı ç kapýya yöneldim.

Selam ve garipten sonra herhangi bir dini inancý olup olmadýđýný sorduđum genç, alevi olduđunu söyledi. Aleviliđin islam içindeki anlayýp ve yaþam biçimlerinden biri olduđunu ama çok küçük te olsa aleviliđi islam dýpý bir inanç olarak görenlerin bulunduđunu kendisinin hangi düþünceye sahip olduđunu sordum. Müslüman olduđunu söyleyince asýl konumuza geçtik. Meali alýp almamak kararsýzdý. Ben de fazla ýsarcý olmadým. Dini konulara fazla ilgisinin olmadýđýný, dolayýsýyla alýrsa okuyamayacađýný açýkça sađolsun. Yine de 5-10 dakika kadar sohbet ettik. Slow bir Sezen Aksu parkýsýnýn koridorlara kadar duyulduđu dairenin ziline bastým. Kapýyy açan genç kýzýmýz beni görünce hemen müziđi kapattý. Ardýndan rutin diyalogumuz baþladý. Hediyeimize çok okumak için söz verdi. Ziline bastýđým kapýnýn açýlmasý uzun sürdüđu için hemen yanýndaki kapý zilini da çaldým. Ýlk kapýda konupmaya baþlayınca ikinci kapýdanda bir abla çýktý. Beyefendiye herhangi bir inancý olup olmadýđýný sorduđumda aldýđým tepekkür ederim" oldu. Ve hemen ardýndan kapý kapandý.

Ben de yan kapýda bekleyen ablaya yöneldim. Ayný soruya geldiđim de aldýđým cevap ta ayný oldu; "tepekkür ederim." Ablanın komþudan kopya çektiđini düþünüp ipin aslýný öğrenmeye çalıptým ama nafile. Abla hem hafiften gülüyor hem de ilgilenmediđin günler dileyip ayrýldýktan sonra bu iki garip davranýp karþýsýnda gülmekten kendimi alamadým. Kapýyy açan genç adam çok ç göründüđünden evde anne veya babasýnýn olup olmadýđýný sordum. Gülümseyerek, "buyrun evin sahibi benim" dedi. Kýzardým diyeceđimi þapýrdým, ipi iltifata vurup " çok genç gösterdiđini" söyleyip özür diledim. Müslüman olduđunu ama ipten güçten okunamadýđýný belirtti. Küçük bir kýzý olduđunu ve onun geleceđi için gayret ettiđini söyledi. Bunun için her sabah üpenmeden yaþam de iki semt ötedeki bir çocuk yuvasýna kýzlarýný götürmelerini takdir ettim. Ama kýzlarýnýn bu dünya geleceklerinden daha çok geleceđini düþünmelerini söylemeden de edemedim. Hak verdi. Sohbetimiz samimi bir havada devam etti. Alman epinin arasýra almanca meali okuduđunu söyleyince Allah'ýmýn iplerine birkez daha hayret ettim... Meal hediyeimizi severek kabul etti. Parka gitmek üzere olduklarýndan onlarý daha fazla tutmak istemedim ve ayrýldýk. Kapýya önce yaplý bir teyze geldi. Maksadýmý söy kýzý geldi. Teyze, evlerinde her kitaptan olduđunu söylerken kýzý devreye giriyor, ona birþeyler anlatmaya çalıþýrken teyze söz karýþýyordu. Biri almak isterken diđeri istemiyordu. Espiriyle karýþýk ne yapmalarý gerektiđine bir karar vermelerini istedim. Genç haným, neden böyle bir ipi yaptýđýmý, bundan ne çýkarým olduđunu öğrenmek istiyordu. Maddi bir çýkarým olamayacađýný söy hemen cevabý yapýptýrdý: "Ne yani, herkesin bir þekilde kendine zaman ayýrdýđý bu pazar günü, canýnýz sýkýldý ve kitap dađý öyle mi?". "Evet, aynen öyle" dedim... Bu kez "hangi cemaat, hangi hoca" sorularý gelmeye baþladý. "Hiçbiri" deyince, açýklamalar gelmeye baþladý. "þimdiye kadar müslümanlar tarafýndan böyle birþeyle karþýlaþmadýđýmýzdan, herþeyden önce dađýttýđýnýza inanmadýk. Bedavaysa da demekki baþka bir amaclarý var diye aklýna geliyor insanýn." Bu samimi itiraflarýna di yoktu tabiki. Kendilerine hak verdim. Tartýpmalý sohbetimiz verimli geçmiþti. Önce bir meal istedi genç haným. (Yanlıþ hatýrlamýyorsam) sonra bir almanca ve sonra yine bir türkçe meal. "Demekki kapýya geleni önce bir dinlemek ve peþin yargýda bulunmamak gerekiyormuþ" diye espiyi yaptým. Bu hoþ anne ve kýza hayýrlý günler dileyip ayrýldým. Zilde türkçe isim olduđund hareketle çaldým zili. Kapýyy açan dođu avrupalý olduđu anlaþýlan sarýþýn bir bayandý. Türk olmadýđýný ve evde baþka türkçeý olmadýđýný söyledi. Ben yine de ayný sorularý ona da sordum. Sorularým karþýsýnda ortodoks hristiyan olduđunu, ama Tanrı'y inanmadýđýný ve incili hiç okumadýđýný söyleyince hayretimi gizleyemedim. Konuyu uzatmak ve bir incil vererek okumasýna ve olmak istedim ama kadýndaki isteksizlik ve bir an önce içeri girmek ister tavýrlarý bu isteđime engel oldu. Yanýna gelen ve bizim dikkatimizi çekmek için bađýrýp çadıran küçük yavrucađa onun izniyle bir çikolata verdim. Yavrucak bađýrmayý kesti. Vedalaþýp kez, alevi olduđunu söyleyen genç bir kýzýmýzdy. Güler yüzle karþýladý, diđer genç gibi müslüman alevi olduđunu söyledi. Ram tuttuđunu ve bir ara meal okumaya baþladýđýný ama bitirmediđini anlattý. Elinde meal olmadýđýndan almanca bir meal alabilece söyledi. Biraz daha sohbet ettikten sonra karþýlýklý tepekkür edip ayrýldýk. 16. kattaki ilk kapýyy çaldýđýmda bir delikanlý açtı. yaparken evin hanýmý aksak ayakla yanýmýza geldi. Küçük bir ameliyat geçirmiþ olduđundan ayakta tutmak istemezdim ama sohbet o kadar koyulaþmýptý ki belki bir saate kadar konuþtuk kapý önünde. Evde eþi olmadýđýndan içeri alamadýđý için üzün haným kardeş. Tepekkür ettim. Baki ailesinin fertlerine burdan de tepekkür ederim. Gençler ve çocuklar o meþguliyetleri arasýnd arada bir de olsa yanýmýza gelip kulak misafiri oldular, sohbete katýldýlar.

Sohbetimizin ilk dakikalarý masumiyetimi ispatlamakla geçti desem yeridir. Týpký, yukardaki anne-kýzda olduđu gibi soru yađmuruna tutuldum. Meramým anlaþýlýnca bu kez haným kardeş, fikri olarak güvenilir olup olmadýđýmý, dolayýsýyla alacađý r sađamlýđýný test etmek istiyordu. Eþi evde olsaydı, ipinin kolay olacađýný ama þimdi o olmadýđýndan yanlýp yapmaktan çekin. Sohbetimiz esnasýnda ben kendimden emin olduđumdan olsa gerek, onun bu hassasiyetini gereksiz buldum ama ordan ayrýldýktan sonra kendisinin ne kadar da iyi yaptýđýný düþündüm. Piyasada dolabaþ yüzlerce farklý din ve inanç farklýlýđý arasý kapýsýna gelip bedava kitap verenin güvenilirliđini nasýl tespit edebilirdi ki? Dinini öğrenmede gösterdiđi bu hassasiyet ve titizliđi takdir ettim dođrusu. Keþke herkes bu titizliđi gösterebilseydi.

Bu hassasiyet karþýsýnda bilmesi gereken özel bilgileri, adres, telefon v.s bilgilerimi verdim, islami düþüncemi açýkladým, dađýttı meal hakkýnda bilgiler verdim. Neticede kardeşini ikna edebilmiþtim..:) Evlerindeki iki arapça orjinali mealleri getirip bana gösterdi. Baþlangýçta mealleri olup olmadýđýndan emin deđildi, çünkü hiç okumamýptý. Beyi de sadece arapçasýný okumakla y söylediđine göre. Ne yazýkki genç delikanlýlar da okumamýplardý. Okuyacaklarýna dair söz aldıktan sonra mealimizi verdim. Ka dualaþarak vedalaþtık. Ýçerden bir bayan ile bir erkek çocuk kavgasýnýn duyulduđu kapýnýn zilini çekinerek çaldým. Kapýyy aç hanýmefendiye, "özür dilerim, kavganýzý bölmek istemezdim ama sesiniz koridorlara kadar duyuluyor..." diye güya espiyi yaptým "Evet biliyorum" diyerek hafif gülümseyerek cevap verdi genç haným. Maksadýmý söyledim ve herhangi bir inançlarý olup olmadý

sordum. "Evet inancıymız var, biz hristiyanız" dedi. İncilleri olup olmadığının ve okuyup okumadıklarının sorup, eğer yoksa kendilerine hediye edebileceğimi söyledimde teşekkür etti, incilleri olduğunu ve okuduklarının belirtti. Kur'an okuyup okumadıklarını sormayı akıl edemedim nedense. Yaptıkları kavga üzerine konuyu daha fazla uzatmak istemedim sanırım. İyi günler dileyip ayrıldım. 2. kata geldiğimde asansörden çıkarken oğluyla asansöre doğru gelen bapörtülü bir kardeple karşılaştım. Hemen konuştum. Mealleri olmadığını ve henüz okumadığının söyleyince, bir meal verdim, memnuniyetle aldı ve tekrar eve yönelerek meali eve bırakmaya gitti. Ben de bir dağtım daha bitirmiş olarak eve döndüm.